

Nicolaus Schütze

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Nicolaus Schütze/ I.U.D. &
Codicis Professor Ad Exequias Quas Puerulo Tenello Christophoro Rahnen/
Parentes moestissimi hodie ... paratas cupiunt, Omnes omnium ordinum Cives
Academicos officiose invitat**

Rostochii: Kilius, 1641

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776781987>

Druck Freier Zugang

Schütze, N.
in
C. R a h n e .

Rostock, 1641.

16

PROGRAMMA

70

QUO
RECTOR

Universitatis Rostochiensis

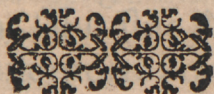
NICOLAUS Schütze/
J. U. D. & Codicis Professor

AD
EXEQVIAS
QVAS

PVERULO TENELLO
CHRISTOPHORO
RAGNER/

Parentes moestissimi hodie hora pri-
ma in templo Mariano paratas cupiunt,

*Omnes omnium ordinum Cives Academicos
officiosè invitat.*

ROSTOCHII,

Literis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XLI.

42

PROGRAMMA

QUO

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

NICOLAUS ECHARD

J. D. & Codicis Professor

AD

EXERCITIA

QUIA

PEREGRINO TENELLO

CHRISTOPHORO

DE REBUS

Patentes inoffensissimi hodie hora pri-

ma in templo Mariano patres cupiunt.

Omnes omnium ordinem Cives Academicos

Officium servat.

ROSTOCHII

Linae NICOLAI KILII Acad. Typogr.

Anno M. DC. XLII

21
Dulcissima & consolatio-
nis plenissima sunt illa Apосто-
li Pauli verba quæ ad Philippen-
ses capite tertio leguntur, *poly-
teuma nostrum in cœlis est, unde*

*etiam Salvatorem expectamus Dominum Je-
sum Christum, qui reformabit corpus humilitatis
nostræ ut conforme fiat corpori ejus glorioso, secun-
dum operationem qua potest sibi subicere omnia.*

Hæc una illa omnium Christianorum,
quantisper in his terris peregrinantur, &
cum vitæ hujus difficultatibus & miserijs
conflictantur, spes est, fore ut postquam
vitæ hujus curriculum absolverunt, in civi-
tatem cœlestem quæ supra est, cujusq; sunt ci-
ves, perveniant, ubi, ut Augustinus in soli-
loquio cap. 35. loquitur, gaudium infinitum,
lætitia sine tristitia, salus sine dolore, lux si-
ne tenebris, vita sine morte, omne bonum,
sine omni malo. Ubi juvenus numquam
senescit, ubi vita terminum nescit, ubi decor

bs

Aa 2

num.

17
numquam pallescit, ubi amor numquam tepescit, ubi sanitas numquam marcessit, ubi dolor numquam sentitur, ubi gemitus numquam auditur, ubi triste nil videtur, ubi lætitia semper habetur, ubi malum nullum time-
metur. Ad hanc omnium vere fidelium patriam, ad hæc nullis difficultatibus interturbata gaudia puellulus scitissimus, CHRISTOPHORUS *Nahnen*/nudius tertius circa horam duodecimam de nocte pervenit. Si mihi beatos illos compellare manes, & responsa referre liceret, plane puto, me hoc vel non absimile relaturum. Exiguo illo quocum ærumnis mundanis conflictatus sum tempore, bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi, illam quæ mihi reposita fuit justitiæ coronam, mihi Dominus imposuit, qua insignis inter sanctos angelorum cœtus versor. Vale Munde, valeant terrestria & caduca omnia, me cœlestia, nullis morbis & mœroribus permista beant. Ofelicem animulam, cui cito mundanas difficultates superare, & ad cœlites transire datum fuit. Non illi, qui adhuc interris versamur, & acerba quæq; ex perimur, invidemus. Ita vitam nostram instituamus, ut olim
ad

ad eadem cum hoc puerulo transferamur. 74
Adhuc in pelagi fluctibus versantes, cum Augustino suspiremus. O Patria nostra, patria secunda, à longe te videmus, ab hoc mari te salutamus, ab hac valle ad te suspiramus, & nitimur cum lachrymis, ut ad te aliquando perveniamus. Spes humani generis Christe, Deus de Deo, refugium nostrum & virtus, cujus lumen à longe inter caliginosas nebulas super maris procellas quasi stellæ maris radius, oculos nostros irradiat, ut dirigamur ad te portum. Guberna domine navem nostram tua dextera, clavo crucis tuæ, ne pereamus in fluctibus, ne nos demergat tempestas aquæ, ne absorbeat nos profundum, sed unco crucis retrahe nos ab hoc pelago, ad te solamen unicum nostrum, quem à longe quasi stellam matutinam & solem justitiæ vix lachrymantibus oculis in littore cœlestis patriæ, nos expectantem videmus. En ad te clamamus redempti tui: sed & nunc exules tui, quos pretioso sanguine redemisti. Exaudi nos Deus salutaris noster, spes omnium finium terræ, & in mari longe. In mari turbulento versamur: tu in littore stans aspicias pericula nostra, salvos nos fac propter nomen

14
 tuum. Da nobis Domine inter scyllam &
 charibdim ita tendere, & tenere tecum, ut
 utroq; periculo evitato, salva nave & mer-
 cibus securi perveniamus ad portum. Hæc
 nostra piorumq; omnium sunt vota. Impe-
 trasti illa puerule **CHRISTOPHORE**
Rhanen/ ad te qui nunc inter beatos agis me
 converto, & quamvis tu id nolis, qui mun-
 dana hæc despicias, patere tamen ut id mori-
 dem, breviterq; majores, parentes, tuam in
 hac vita moram & morbum exponam. Ma-
 joribus præclaris natus est hic puerulus. Pa-
 rentem habuit Virum Clarissimum & Con-
 sultissimum Dn. **HINRICUM Rhanen**/ **J. U.**
Doctorem & apud nos **Professorem ce-**
leberrimum: Matrem omnibus virtutibus
 muliebribus conspicuam fœminam **ELI-**
SABETHAM von der Lippen. Avum pa-
 ternum salutavit **HENRICUM Rhanen**/ **J.**
U. D. primo Helmstadij Syndicum, postea
 Illustrissimæ viduæ Lunæburgicæ ex regia
 Danorum prosapia oriundæ **DOROTHEÆ**
 in aulæ Winsensi Consiliarium. Aviam pater-
 nam, **CATHARINAM Reichen**/ filiam
BARTOLI Reichen/ Juris & Philosophiæ
 Docto-

76
Doctoris, initio Professoris & Procancellarij
Academiae Lipsensis, post Decani S. Blasij
Brunsvigae, nec non Celsissimi HINRICI
Junioris & Illustrissimi JULII Ducum
Brunsvicensium & Lunæburgensium Consi-
liarij. Quem vidua HINRICI, SOPHIA
SIGISMUNDI Regis Poloniae filia bis
in Poloniam Oratorem ablegavit, quemq;
Clarissimus Vir HINRICUS MEIBO-
MIUS apud Helmstadienses olim Prof.
Poeseos celeberrimus hoc anagrammatismo
& disticho ornavit.

*Dum fruer hac vita me sordida crimina fedant,
Cum Christo in caeli sede vir albus ero.*

Quemadmodum autem qua patrem insigni-
bus his majoribus natus est noster defunctus
puerulus, ita & qua matrem non minus cele-
berrimis debet ortum, Avum siquidem ma-
ternum adhuc in vivis habet, & faxit Deus
diutissime supervivar, Dn. CHRISTO-
PHORUM von der Lippe / J. C. & Serenissimo
Daniae Regi à Consilijs. Aviam maternam
MARGARETAM Hermans / JOHANNIS
Hermans / civis quondam apud nos primarij
filiam. Ex his majoribus, (ut reliquos tacea-
mus

*Beatus p. a.
ternus Hen.
ricus Rubae
civis Meobian.
deburgi p. a.
legat. v. h. et
fama
Orovia pater
Ina Mecklen-
Badon matro
na pia et hone-
sta.*

mus) non minus celebribus, natus est noster
Macarites. Qui ante triginta novem septima-
nas & unum diē, anni superioris 1640. mensis
Augusti die vigesimo nono, mundum hunc
ingressus, & per lavacrum regenerationis re-
natus est. Non illi licuit diu in mundo hoc
immundo commorari, brevi curriculum
suum absolvit, & superato mundi pelago in
portum cœlestem pervenit. Gustavit tamen
exiguo hoc tempore mundi hujus delicias.
Cum morbo per octiduum tenello corpori
molestissimo colluctatus est. Materiam pe-
ctus replentem hostem habuit, quam cum
exonerare non posset, & novis subinde à capi-
te affluentibus catarrhis augetetur Spiritu in-
tercepto placide exspiravit. Corpusculum
hodie terræ matri reddetur. Eamus cives Aca-
demici frequentes exsequias, & hoc officium
emortuo, ejusq; mœstissimis parentibus præ-
stemus, in templo Mariano circa primam
convenientes. Id ut singuli faciant moneo
& hortor. P.P. Rostochij 2. Junij

Anno 1641.

ad eadem cum hoc puerulo transferam
Adhuc in pelagi fluctibus versantes, cum
gustino suspiremus. O Patria nostra, pa
secura, à longe te videmus, ab hoc mari
lutamus, ab hac valle ad te suspiramus, &
timur cum lachrymis, ut ad te aliqua
perveniamus. Spes humani generis Chr
Deus de Deo, refugium nostrum & vi
cujus lumen à longe inter caliginosas n
las super maris procellas quasi stellæ mar
dius, oculos nostros irradiat, ut dirigamu
te portum. Guberna domine navem nost
tua dextera, clavo crucis tuæ, ne perea
in fluctibus, ne nos demergat temp
aquæ, ne absorbeat nos profundum, sed u
crucis retrahe nos ab hoc pelago, ad te
men unicum nostrum, quem à longe c
stellam matutinam & solem justitiæ vi
chrymantibus oculis in littore celesti
triæ, nos expectantem videmus. En
clamamus redempti tui: sed & nunc ex
tui, quos pretioso sanguine redemisti. E
di nos Deus salutaris noster, spes omniu
nium terræ, & in mari longe. In mari tu
lento versamur: tu in littore stans aspici
ricula nostra, salvos nos fac propter no

Aa 3

